

Missa Crismal

Catedral de Girona

Dimarts 15 d'abril de 2025

Is 61,1-3a.6a.8b-9; Salm 88,21-22.25 i 27; Ap 1,5-8 i Lc 4,16-21

El papa Francesc en el seu discurs de 17 de febrer de 2022 al Simposi per una teologia fonamental el sacerdoci presentava el ministeri sacerdotal d'acord amb quatre proximitats: a Déu, al bisbe, entre els preveres i al poble. Quan som ordenats l'Esperit del Senyor davalla sobre nosaltres, som ungits per portar la bona nova, és a dir l'Evangeli, als qui més ho necessiten. Ens ho diu el profeta Isaïes, som anomenats sacerdots, ministres del nostre Déu per tal consolar, de curar els cors adolorits i de portar alegria als qui estan de dol, és a dir per tal de portar la Bona Nova arreu.

El nostre ministeri implica més que mai disponibilitat i servei i l'Església de Girona no pot sinó agrair-vos la vostra tasca en temps d'escassetat de vocacions, en temps de replantejament de la fe per part de molts integrants del poble de Déu, de l'allunyament dels uns i de l'aproximació d'altres, de sorgiment de nous moviments i de la crisi d'altres que fins avui han estat formant part de la vida de l'Església. Són temps de canvi, segurament més que mai, i no hi ha lloc per a la divisió ni per a la renúncia, sinó per a la fraternitat i la comunió, tal com ho viviu dia rere dia. En paraules del papa Francesc: «Avui, en una societat secularitzada, correm el risc de mostrar-nos molt actius i al mateix temps de sentir-nos impotents, amb el resultat de perdre l'entusiasme i de caure en la temptació de "tirar els remes en la barca", de tancar-nos en la queixa i de fer prevaler la magnitud dels problemes sobre la immensitat de Déu.» (Missa crismal 28 de març de 2024).

Ens ho diu també el document final del Sínode per a la sinodalitat: «No ocultem que hem experimentat en nosaltres mateixos el cansament, la resistència al canvi i la temptació de fer que les nostres idees prevalguin sobre l'escolta de la Paraula de Déu i la pràctica del discerniment. No obstant això, la misericòrdia de Déu, Pare ple de tendresa, ens permet cada vegada purificar els nostres cors i continuar el nostre camí.»

Quina responsabilitat tenim davant de la situació actual? Què podem fer o què ens cal fer? Certament, la societat ha canviat de manera profunda en els darrers anys i ni mirar enrere amb l'enyorança d'uns temps que no tornaran, ni mirar endavant amb un fals optimisme o una insensata paràlisi són vàlids per afrontar els reptes actuals. Sempre hem d'actuar i de viure guiats per l'Esperit, aquell que reposava sobre Crist i feia que totes les mirades es posessin sobre d'ell que és el mateix Esperit que reposa damunt nostre pel ministeri sacerdotal i abans per la unció en el baptisme.

És l'Esperit qui ens empeny a aquestes quatre proximitats que representen el contingut del ministeri que ens ha estat confiat. Ens cal estar units a Déu, perquè és Déu qui ens crida a la vocació de cristians, a la vocació sacerdotal i, per tant, sentir-nos cada dia més propers a Ell és quelcom fonamental en el nostre ministeri. Cal cultivar aquesta proximitat a Déu mitjançant la pregària i el contacte amb la Paraula, és a dir amb l'Escriptura. Som ungits amb el crisma que avui consagrarem i és aquest un signe visible de la relació amb el Senyor, que ens uneix més estretament amb Ell. El crisma, ho direm tot seguit, és un símbol de la plenitud de la vida cristiana, és crisma de salvació que ens fa participants de la vida eterna i hereus de la glòria del cel, aquesta més que cap altre és l'objectiu de la vida cristiana.

Hem d'estar units als altres, als germans, especialment als febles i als qui pateixen. L'oli dels malalts n'és una mostra, emprat per refer els nostres cossos i demanar que siguin deslliurats dels seus dolors i malalties. Hem d'estar units als qui encara no formen part de l'Església i cerquen Déu i que demanem al Senyor que un dia siguin ungits amb l'oli dels catecúmens.

L'oli, aquest oli que avui consagrarem, té un ampli significat, és signe de dignitat i alhora de responsabilitat, i també de la força de l'Esperit que procedeix de Déu. El misteri de l'oli va lligat estretament al nom de cristians; la paraula cristians, amb la qual es designava als deixebles de Crist des del començament de l'Església, ve de la paraula Crist que vol dir Messies, és a dir ungit. Ser cristià vol dir doncs procedir de Crist, pertànyer a Crist, a aquell qui és l'ungit de Déu, a aquell al qual Déu ha donat la reialesa i el sacerdocí. Significa pertànyer a aquell que Déu mateix ha ungit, però no amb un oli material, sinó amb aquell al qual l'oli representa: amb el seu Esperit. Així ens diu el salmista referint-se al servent del Senyor David: «l'he ungit amb l'oli sant.»

L'oli és un mode d'expressar la nostra comunió amb Déu i amb la comunitat, amb l'Església, un símbol de que estem ungits per l'Esperit Sant. Els d'Efes digueren a Pau: «Ni tan sols hem sentit a dir que hi hagi un Esperit Sant.» I en escoltar a Pau parlar de Crist es van fer batejar en el seu nom, així quan Pau els imposà les mans vingué damunt d'ells l'Esperit Sant. És aquest Esperit pel qual ens hem de deixar guiar, confiats i disposats a seguir sempre a Crist que ens ha cridat al seu servei i al del poble que ens ha estat confiat per tal que l'Església arribi a aquella plenitud amb la qual Crist ho serà tot per a tots en l'Esperit Sant pels segles dels segles. La nostra vida ha de ser una vida per Crist, en Crist i pels altres. No és un programa fàcil, perquè no és un programa de mínims sinó de màxims.

Avui fem memòria, com cada any, d'aquell dia en el qual Crist va conferir el seu sacerdocí als apòstols i també del dia que ens fou conferit a nosaltres. És aquest un compromís que ens cal renovar, que ens cal recordar no cada any, sinó cada dia, sense oblidar-lo mai. No som preveres a temps parcial, ho som a jornada completa, el sacerdocí és el nostre servei a l'Església, la nostra manera particular i concreta de viure la fe com a cristians. Ho direm tot seguit, això implica renunciar a nosaltres mateixos per tal que moguts per l'amor ens donem a l'Església; significa predicar la Paraula de Déu, imitar al Crist, ser dispensadors dels sagraments i molt especialment de l'Eucaristia i fer-ho tot moguts únicament pel zel de la salvació dels altres.

Aquest ministeri nostre el portem, però en gerres de terrissa, la nostra naturalesa feble ens fa a vegades dubtar, a vegades negligir un aspecte o un altre del nostre ministeri. A vegades oblidem l'acció de l'Esperit que sempre ve en ajut nostre per tal de donar-nos la força necessària per complir la tasca a la qual hem estat cridats.

Som cridats d'entre el món per a servir al món. «Tot sacerdot és pres d'entre els homes i està posat en favor dels homes pel que fa a Déu» (He 5, 1). La Carta als Hebreus subratlla clarament la «humanitat» del ministre de Déu: perquè procedeix dels homes i està al servei dels homes, imitant a Jesucrist, «provat en tot igual que nosaltres, excepte en el pecat» (He 4, 15). Déu crida sempre als seus sacerdots des de determinats contextos humans i eclesials, que inevitablement els caracteritzen i als quals són enviats per al servei de l'Evangeli de Crist.» (*Pastores Dabo Vobis*, 5).

Estimats germans preveres no tinguem por a assumir els reptes dels nostres temps, no renunciem a la nostra tasca evangelitzadora i portem-la a terme sempre amb il·lusió, amb joia. Com ens diu el papa Francesc a *Evangelii Gaudium*: «L'Església està encarnada en un espai determinat, proveïda de tots els mitjans de salvació donats per Crist, però amb un rostre local. La seva alegria de comunicar a Jesucrist s'expressa tant en la seva preocupació per anunciar-ho

en altres llocs més necessitats com en una sortida constant cap a les perifèries del seu propi territori o cap als nous àmbits socioculturals. Procura estar sempre allí on fa més falta la llum i la vida del Ressuscitat. Amb vista a que aquest impuls missioner sigui cada vegada més intens, generós i fecund, cal que cada Església particular entri en un procés decidit de discerniment, purificació i reforma.». (EG, 30). Entrem-hi doncs sense por, sempre confiats en el Senyor i esperançats.

+ fra Octavi Vilà, bisbe de Girona